

הווארט השבועי - אש קודש

להאמין בעצמנו – לטובתנו ולהנאתנו!

בפרפרזה ליסוד החינוכי המפורסם שאמר ר' שלמה קרליבך (שהשבוע, ט"ז חשוון, יחול היארצייט שלו, זכר אהוב לברכה) ש'כל ילד קטן צריך מבוגר אחד שיאמין בו', כך צריך כל יהודי אברהם אבינו בתוכו שייתן בו כח להאמין בעצמו וללכת! וזה מפתח לקיים בעצמנו 'לך לך' ללכת מהרגלנו אל הארץ אשר ה' מראנו!

(ולפי"ז נראה ליישב קושיית השפ"א דמהו להנאתך והרי מצוות לאו ליהנות ניתנו, והבן)

ולסיום צריך לומר שאחרי שעשינו את ה'לך לך' אע"פ שטרם הגענו אל הארץ לגמרי ניתן להרגיש לרגעים בדרגה זו,

את הדברים האלו אנו מוצאים בדברי **מרנא החזון איש זי"ע** שהשבוע, ט"ו חשוון, יחול פטירתו), תמיד הייתי שומע את דבריו המפורסמים מהשיר 'המלאך' והרגשתי שלמרות התיאור המפליא בלשונו הזהב זה קצת זר לאנשים שאינם בדרגה נפלאה זו, ואז יצא לחן נוסף על מילים אחרות של החזון"א והם ממש שפכו אור על דבריו הידועים שהם שייכים בכל אחד ואחד! גם אם זה לרגעים!
ו"ל: "כאשר זכה שכל האדם לראות אמיתת מציאותו יתברך, מיד נכנס בו שמחת גיל אין קץ ונשמתו נעימה עליו, והדמיון משלים עם השכל לחזות בנועם ה'. כי אפשר לאדם בעולם הזה להיות כמלאך לרגעים וליהנות מזיו הקודש וכל תענוגי עוה"ז כאפס נגד עונג של דביקות האדם ליוצרו יתברך" וזה ממש 'לטובתו ולהנאתו' האמור.

שנזכה להאמין בעצמנו ללכת הכי גבוה ולזכות להיות כמלאך, אפי' לרגעים!

א פרייליכ'ן שאבע'ס

צדוק הכהן מלובלין זי"ע ש'כשם שאדם צריך להאמין בה' ית' – כך צריך אחר כך להאמין בעצמו!

לפי יסוד זה יתיישבו בס"ד התמיהות הנ"ל כי עצם הניסיון הגדול היה בהליכה, בשינוי כיוון, ביציאה מהמצב העכשווי, וזה אכן גדול יותר מלהיזרק לכבשן האש שעם כל ההקרבה והמסירות זה עדיין אינו החלטה עוצמתית של לקום ולפעול שינוי, ואז מוסיף הקב"ה לאברהם 'להנאתך ולטובתך', ואין זה לגרוע מעוצמת הניסיון אלא סל כלים לעמידה בניסיון והוא לדעת שאע"פ שעכשיו עזיבת ארצי בפתע וההליכה למדבר אינה נראית כרגע ממש לטובתי והנאתי, באמת לאחר הקושי זה באמת יהיה לטובתי ולהנאתי ששם אעשך לגוי גדול וכו', ואם ההכרה בהנאה העתידית אינה בונס להקל מהניסיון אלא חלק מהותי שיתן בי כח להאמין בעצמי וע"י כך לעמוד בניסיון

וכך בחיינו אנו, הרבה דברים נראים לנו כרגע לא לטובתנו וגורמים לנו להרים ידיים ולהתייאש מעצמנו, אך דבר זה ישתנה עם גשנה את נקודת המבט ונבין שגם אם איננו חשים זאת כרגע, זה יגרום לנו להנאה האמיתית והכרה זו תתן בנו את הכח לעמוד בניסיון ה'לך לך' של כל אחד ואחד. ידועים דברי הגר"ח מוולוז'ין בנפה"ח להסביר כיצד אפי' פחותים מסרו נפשם על קידוש ה', לפי שאברהם אבינו בעצם עמידתו בניסיונות אלו בעמל ויגיעה ובדרך קשה, השריש בנו בטבע מידת מסירות נפש אפילו ע"י עבודה קלה,

ואפשר לומר דכן הוא בעניינו, שגם עמידה בניסיון של 'לך לך' להאמין בעצמנו ולקום ולעשות מעשה מושרש בנו בטבע מאברהם אבינו ובעבודה קלה יכולים להגיע לזה,

'לך לך מארצך' וברש"י לטובתך ולהנאתך. לכאורה אינו מובן מה ענין הנאה כאן, הרי לא מדובר פה בטיוול שורשים בארץ ישראל, אלא באחד מעשרה ניסיונות שנתנסה בהם אברהם אבינו ועומד בשורה אחת עם ניסיון העקידה וניסיונות בסדר גודל כאלה לכא' אינם 'לטובתך ולהנאתך'?

וביותר יש מקשים שהרי אברהם אבינו מסר את נפשו בעבור הניסיונות ולא חשש לטובתו, וא"כ פשיטא שהקב"ה יצוהו ללכת מארצו הוא יעשה כרצון ה' ויש בזה פחיתות כבוד לומר לו 'להנאתך ולטובתך'?

ועוד מקשים המפרשים לדעת הרמב"ם שניסיון דאור כשדים אינו אחד מעשרה ניסיונות, ותמוה ביותר שניסיון של 'לך לך' שהוא כאמור לטובתך ולהנאתך נחשב אחד מעשרה ניסיונות, ואילו שהושלך לכבשן האש באור כשדים אינו נחשב כניסיון כמו פה?

רבותינו המפרשים מאריכים בביאור עומק ניסיון זה ובדרך כלל נהוג לדרוש פרשה זו ביסודות האמונה והביטחון, ואכן אברהם אבינו היה יסוד האמונה בעולם, אך ברצוני בשורות אלו לנסות לבאר פרשה זו באופן שונה, ולהתמקד בפן אחר של האמונה

אברהם אבינו בעמידתו בניסיון זה הנחיל לנו אמונה נוספת:

להאמין בעצמנו! להאמין בכוחות האדירים שיש בנו! בכח שבו אנו מסוגלים ללכת לנו מהמרחב הטבעי, מארצנו, ממולדתנו, מהרגלנו, ולהשתנות! **הרבי מקוצק זי"ע** מבאר עוד שעיקר הניסיון היה ב'לך לך' היינו שקודם תלך ותצא מהמצב שאתה נמצא בו, וזה כאמור בכח הגדול שאדם מאמין בעצמו ובכוחו להצליח בכך, וכידוע **מהרה"ק ר'**

